

Dosarul nr. 3ra-652/23
2-21030274-01-3ra-20062023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V. Chisilița)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

07 august 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Stela Procopciuc
Mariana Ursachi
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Publicația Periodică „Aquarelle”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Grosu Adrian,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL împotriva Primarului General al mun.
Chișinău, Primăriei mun. Chișinău, Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații
Funciare, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea
emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
casată integral hotărârea din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani
și s-a emis o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 25 februarie 2021, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău, Primăriei mun.
Chișinău, Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, cu privire la
anularea deciziilor Direcției Generale, Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare a
Consiliului mun. Chișinău, nr. 06.08/577i din 27.11.2020, nr. 21/7450 din 07.12.2020,
nr. 21/93 din 18.01.2021, nr. 21/93 din 20.01.2021, cu obligarea eliberării
necondiționate a autorizațiilor prelungite în număr de 38 unități.

În motivarea acțiunii, a indicat că este proprietarul și beneficiarul autorizațiilor de amplasare a publicității exterioare conform Listei anexate, în număr de 38 unități, eliberate anterior de către Primăria mun. Chișinău, conform Legii nr. 1227 din 27.06.1997. Or, conform art. 16, alin. (1), (2), (51) al Legii nr. 1227/1997, autorizațiile nominalizate, au fost eliberate inițial, până la data de 30.05.2020.

Astfel, a comunicat reclamanta că, în scopul prelungirii termenului autorizațiilor nominalizate, a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău și a Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare, scrisoarea nr. 48 din 26.03.2020, cu aviz recomandat, recepționată de către autoritățile publice nominalizate, contra semnătură, în data de 08.05.2020, fapt confirmat prin copia avizului de recepție, solicitând prelungirea autorizațiilor. Iar ulterior, prin scrisoarea Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/2555 din 10.07.2020, a fost informat, despre faptul că, prin dispoziția Vice-Primarului General a mun. Chișinău nr. 312-d din 27.06.2020, au fost prelungite autorizațiile de amplasare a publicității exterioare, eliberate anterior de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, până în data de 31.12.2020, corespunzător fiind prelungită și valabilitatea autorizațiilor eliberate în beneficiul societății.

Prin urmare, a relatat reclamanta că, după cum atestă cronologia evenimentelor din speță, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, a dobândit dreptul la prelungirea autorizațiilor nominalizate, prin: dispoziția Viceprimarului nr. 312-d, prin care au fost prelungite autorizațiile de amplasare a publicității exterioare, eliberate anterior de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, până în data de 31.12.2020, corespunzător fiind prelungită și valabilitatea autorizațiilor eliberate în beneficiul SRL „Aquarelle”, sau, procedura aprobării tacite, având în vedere faptul că, în interiorul termenului de 10 zile lucrătoare, Primăria/Primarul general al mun. Chișinău, nu a oferit un refuz cu privire la cererea privind prelungirea autorizațiilor. Iar reieșind din faptul că, pentru anul 2020, autorizațiile au fost prelungite până la 31.12.2020, la 01.12.2020, a înregistrat în cancelaria Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, cerere privind prelungirea autorizațiilor deținute, care a fost adresată suplimentar către Primăria mun. Chișinău și Primarul general a mun. Chișinău. Însă, prin decizia nr. 21/7450 din 07.12.2020, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, a făcând trimitere la scrisoarea sa anterioară nr. 06.28/577i din 27.11.2020, și i-a refuzat în prelungirea autorizațiilor, menționând că, ulterioara prelungire a autorizațiilor, va avea loc doar odată cu adoptarea noului Regulament, care până la data nominalizată, încă nu era adoptat.

În acest context, invocă reclamanta că, nefiind de acord cu decizia Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, a înaintat cerere prealabilă către Primăria mun. Chișinău, Primarul general a mun. Chișinău și Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, prin care a solicitat anularea deciziilor nr. 06.28/577i din 27.11.2020 și nr. 21/7450 din 07.12.20, cu emiterea autorizațiilor prelungite. Cerere prealabilă fiind recepționată de către pârâți, la 11.01.2021, fapt confirmat prin semnăturile de pe avizele de recepție poștală. Însă, în interiorul termenului acordat de lege, Primăria mun. Chișinău și Primarul general a mun. Chișinău, nu a oferit un răspuns la cererea prealabilă.

Totodată, a comunicat reclamanta că, la data de 05.02.2021, a recepționat două variante a deciziei Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, prin

care aceștia oferă un răspuns la cererea prealabilă. Iar astfel, conform variantei nr. 1 a deciziei nr. 21/93 din 18.01.2021, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, a comunicat despre prelungire autorizațiilor până la 22.01.2021, fără să precizeze ce se alege cu prelungirea autorizațiilor pentru întreg anul 2021. Iar conform variantei nr. 2 a deciziei nr. 21/93 din 20.01.2021, cu conținutul aproape identic, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, similar a comunicat despre prelungirea autorizațiilor, până la 22.01.2021, menționând că, pentru prelungire autorizațiilor, este necesar de prezentat suplimentar fotografii cu vederi generale a dispozitivelor publicitare și a imaginilor publicitare, coordonate cu responsabilii de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și cu responsabilii de la Agenția Servicii Publice.

A reținut reclamanta că în mod dubios, varianta nr. 1 a deciziei nr. 21/93 din 18.01.2021, este semnată de către Șeful Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, Svetlana Dogotaru, pe când varianta nr. 2 a deciziei nr. 21/93 din 20.01.2021, este semnată de către șeful adjunct interimar al Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare. Or, conținutul diametral opus dintre decizia nr. 21/93 din 18.01.2021 și decizia nr. 21/93 din 20.01.2021, în calitate de răspuns la cererea prealabilă, denotă abuzurile evidente care vin din partea Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare și lipsă totală de consecvență în acțiunile părților.

Mai mult ca atât, deciziile emise de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare la cererea inițială și cererea prealabilă, sunt expresia unor acte administrative individuale nefavorabile, emise în lipsa atribuțiilor legale, cu depășirea limitelor dreptului discreționar, în lipsa unei motivări corespunzătoare, fără organizarea audierilor obligatorii pe marginea subiectului dat, cu negarea principiului securității raporturilor juridice și puterii lucrului decis a actelor administrative individuale favorabile, fapt care culminează cu adoptarea unor măsuri disproporționale.

Astfel, în privința obținerii autorizațiilor prelungite prin procedura aprobării tacite invocând dispozițiile art. 16 alin. (1), (2), (51) al Legii nr. 1227/1997, art. 5 lit. g) din Legea nr. 160 din 22.07.2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, art. 6 alin. (1), (2) din Legea nr. 160/2011, art. 6² alin. (1) din Legea nr. 160/2011, reclamanta a indicat că, autorizațiile nominalizate, au fost eliberate inițial, până la data de 30.05.2020. Iar în scopul prelungirii termenului autorizațiilor nominalizate, a expediat în adresa Primăriei mun. Chișinău și a Direcției Generale Arhitectură Urbanism și Relații Funciare, scrisoarea nr. 48 din 26.03.2020, cu aviz recomandat, recepționată de către autoritățile publice nominalizate, contra semnătură, în data de 08.05.2020, fapt confirmat prin copia avizului de recepție. Însă, în interiorul termenului de 10 zile, acordat de către Legea nr. 160/2011, Primăria/Primarul general a mun. Chișinău, nu a oferit un răspuns cu privire cererea de prelungire, în sensul în care ar fi refuzat prelungirea autorizațiilor sau ar fi suspendat termenul de examinare a cererii, fapt care, conform Legii nr. 160/2011, duce la aprobarea tacită a cererii de prelungire a autorizațiilor de publicitate.

Nu în ultimul rând, în data de 21.08.2020, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției, cererea din 19.08.2020, prin care a comunicat despre aplicarea procedurii aprobării tacite, în conformitate cu cerințele art. 6² alin. (3) din Legea nr. 160/2011. Iar cererea (notificarea) nominalizată,

a fost recepționată de către Inspectoratul General al Poliției, în data de 23.08.2020, fapt confirmat prin copia avizului de recepție a scrisorii.

A susținut reclamanta că, deciziile emise de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, în calitate de acte administrative individuale defavorabile, sunt afectate de mai multe vicii, manifestate prin, lipsa motivării corespunzătoare și omisiunea indicării unor elemente de structură, fapt care denotă nulitatea acesteia. Iar astfel, deciziile, emise de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, nu conțin motivarea în drept, cu privire la temeiul legal pentru emiterea actelor administrative, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actele. Deși, conform art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii.

(2) Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

(3) Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

(4) Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare. Iar conform art. 120 alin.(1) lit.f), h) din Codul administrativ, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; h) informația cu privire la exercitarea căilor de atac.

Totodată, a notat reclamanta că, deciziile emise, nu conțin argumentele și premisele factologice aferente emiterii acestor acte, având în vedere faptul că, SRL „Aquarelle”, s-a conformat tuturor cerințelor legale, în scopul prelungirii autorizațiilor privind amplasarea publicității exterioare. Iar având în vedere natura de acte administrativă individuală defavorabilă, a deciziilor emise de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, acestea nu conțin nici o mențiune cu privire la procedura administrativă care a stat la baza emiterii acestor acte administrative: investigații,

probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Or, anterior emiterii deciziilor contestate, autoritățile pârâte, urmau să discute în prealabil cu proprietarul panourilor publicitare, pentru a verifica respectarea procedurii legale în ceea ce privește prelungirea autorizațiilor, fapt care nu s-a realizat și a dus la violarea dreptului de proprietate al Societății cu Răspundere Limitată „Aquarelle” .

De asemenea, a indicat reclamanta că, la caz, Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, a emis deciziile contestate, fără a realiza audieri pe marginea faptelor date, fapt care, suplimentar, denotă existența unui viciu de procedură. Or, conform art. 94 Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Astfel, a susținut că, refuzul de a elibera necondiționat autorizațiile prelungite, precum și deciziile emise de către Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, reprezintă niște manifestări a dreptului discreționar, exercitate de către autoritățile publice pârâte: fără a fi luate în considerare toate faptele relevante; cu încălcarea limitelor legale ale dreptului discreționar; contrar scopului acordat prin lege. Or, este evident că, autoritățile pârâte, acționează cu rea-credință și dau dovadă de lipsă de consecvență în acțiuni, atunci când, pe de o parte prelungesc expres valabilitatea autorizațiilor privind amplasarea publicității sau permit obținerea dreptului la prelungirea autorizațiilor prin procedura aprobării tacite, ca ulterior, după scurgerea unei perioade semnificative de timp, când toate drepturile dobândite, au dobândit un caracter definitiv, să creeze impedimente artificiale.

Ce ține de adoptarea unor măsuri disproporționate de către autoritate, reclamanta a menționat că, măsurile dispuse de către autoritățile, prin refuzul de a elibera necondiționat autorizațiile prelungite, obținute prin procedura aprobării tacite, sunt nerezonabile și respectiv, disproporționate. Iar în acest context, refuzul privind eliberarea necondiționată a autorizațiilor prelungite, pe lângă faptul că lezează drepturile deja dobândite, reprezintă și niște tentative eșuate destinate acoperirii propriilor erori, care au fost admise de către autoritățile pârâte. Or, anume autoritățile pârâte, poartă întreaga vină solitară, pentru faptul că au omis să examineze în timp proxim, cererea privind prelungirea autorizațiilor, și după caz, să refuze prelungirea autorizațiilor, în ipoteza existenței unor neconformități.

Mai mult ca atât, prin acțiunile întreprinse, autoritățile pârâte, aduc o ingerință în dreptul de proprietate al societății, asupra actelor permissive deținute, or, autorizațiile de amplasare a publicității exterioare, eliberate și prelungite, inclusiv prin procedura acceptării tacite, constituie adevărate bunuri în sensul Curții Europene a Drepturilor Omului și respectiv în sensul dreptului național, iar ingerința adusă acestora și drepturilor care acestea le conferă, duce inevitabil la violarea dreptului de proprietate al întreprinderii. Or, pe parcursul procedurilor administrative care au vizat obținerea și prelungirea autorizațiilor de amplasare a publicității exterioare, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, a acționat cu bună-credință, conformându-se tuturor cerințelor impuse de legislație și de către autoritatea publică. Iar în contextul dat, pretinsele “iregularități”, “neconformități” și “nerespectări de procedură” invocate de către

autoritățile pârâte, nicidecum nu pot fi puse pe umerii beneficiarului și proprietarului autorizațiilor de amplasare a publicității exterioare.

Totodată, a susținut reclamanta că, nu este autoritatea care veghează legalitatea acțiunilor autorităților publice și nici nu poate purta vreo vină pentru eventualele omisiuni, care eventual, pot face obiectul unor investigații ulterioare. Or, conform art. 30, Cod administrativ, autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepția cazurilor prevăzute de lege. Autoritățile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situațiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situații în care, în condițiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public. Iar conform art. 140, Cod administrativ, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sunt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.

Astfel, consideră reclamanta că, actele permissive deținute, se bucură de puterea lucrului decis, fapt care, impregnează caracterul definitiv al drepturilor pe care le conferă beneficiarului acestora. Or, este evident faptul că, autoritățile pârâte, au omis toate termenele posibile pentru a interveni asupra drepturilor conferite de autorizațiile a căror proprietar este. Iar prin urmare, întreprinderea de către autoritățile pârâte, a unor măsuri ce vizează negarea acestor drepturi, care au dobândit un caracter definitiv, contravine securității raporturilor juridice. Or, în contextul dat, CtEDO, a menționat că, anihilarea efectelor puterii lucrului decis care le comportă un act administrativ individual, emis de o autoritate publică, echivalează cu încălcarea principiului securității juridice, garantat de Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea, § 82, cauza Moskal c. Polonia, din 15.09.2009 și § 89, cauza Belane Nagy v. Ungaria, din 13.12.2016).

Prin hotărârea din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis acțiunea, fiind anulate deciziile Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 06.08/577i din 27 noiembrie 2020 și nr. 21/7450 din 07 decembrie 2020 „Cu privire la refuzul prelungirii autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare”, precum și deciziile Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/93 din 18 ianuarie 2021 și nr. 21/93 din 20 ianuarie 2021 emise la soluționarea cererii prealabile. S-a obligat Primarul General al mun. Chișinău, să emită actul administrativ favorabil prin care să prelungească termenul de valabilitate a autorizațiilor de construire și amplasare a publicității exterioare conform cererii depuse de Publicația Periodică „Aquarelle” Societate cu Răspundere Limitată la 01 decembrie 2020 înregistrată cu nr. 7450.

La 22 februarie 2022, Primarul General al mun. Chișinău, a declarat apel nemotivat, iar la 29 iunie 2022, apel motivat împotriva hotărârii 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 02 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relevat că prima instanță a interpretat eronat normele de drept material.

În susținerea concluziei enunțate, instanța de apel a reținut prevederile art. 16 alin. (1)-(2) și (51) al Legii cu privire la publicitate nr. 1227-XIII din 27 iunie 1997, art. 14 alin. (2) lit. f) al Legii, privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006, art. 2, art. 24 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcție, art. 15 alin. (1) pct. 3) lit. a) din Legea privind statutul municipiului Chișinău nr. 136 din 17 iunie 2016.

Raportând normele de drept enunțate la circumstanțele cauzei instanța de apel a, a atestat că, prima instanță neîntemeiat a concluzionat temeinicia pretenției, menționând că, datorită neexaminării în termen a cererilor de prelungire a autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, avea convingerea că autorizația vizată este prelungită tăcit și, anume conduita autorității publice pârâte a creat toate premisele necesare pentru această concluzie. Iar astfel, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, a obținut o prelungire legală a autorizațiilor de construire și amplasare a publicității exterioare, prin procedura aprobării tacite, a autorităților publice locale din mun. Chișinău, aceasta, conform legii, fiind valabile pentru o perioadă de cel puțin un an, menționând că, din materialul probatoriu administrat nu există dovada comunicării societății reclamante despre faptul prelungirii termenului valabilității autorizațiilor sau refuzului de eliberare a unei autorizații noi. Întrucât, în ședința de judecată în instanța de apel s-a constatat că, dispozitivele de publicitate, amplasate pe domeniul public pot fi demontate în corespundere cu necesitățile administrației publice locale, emitentul actelor administrative fiind în drept de a anula/neprelungi în caz de necesitate autorizația eliberată. Or, dispozitivele de publicitate sunt construcții provizorii și urmează a fi demontate/neprelungite în corespundere cu necesitățile urbanistice ale administrației publice locale conform legislației în vigoare a R. Moldova, fapt ce se regăsește în listele întocmite privind dispozitivele publicitare amplasate la intersecții, pe trotuare, pe partea carosabilă, pe benzi de separare, iar astfel, în rezultat instanța conchide asupra temeiniciei deciziilor (răspunsurilor) Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații funciare a Consiliului mun. Chișinău nr.06.28/577i din 27 noiembrie 2020, nr. 21/7450 din 07 decembrie 2020 „Cu privire la refuzul prelungirii autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare”, precum și a deciziilor (răspunsurilor) Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/93 din 18 ianuarie 2021 și nr. 21/93 din 20 ianuarie 2021 emise la soluționarea cererii prelabile.

Totodată, instanța de apel a reținut că apreciază ca fiind eronată și concluzia primei instanțe precum că, prin dispoziția Primarului General nr.312-d din 27 iunie 2020 s-a dispus că: (pct. 3): „ Autorizațiile de construire și amplasare a publicității exterioare și autorizațiile de construire și amplasare a firmelor (inscripții și imagini exterioare), eliberate anterior de către Direcția generală arhitectură, urbanism și relații funciare, se prelungesc, după caz, până la 31.12.2020” (f.d. administrativ 69). Iar astfel, pretenția formulată de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL cu privire la obligarea Primarului General al mun. Chișinău să emită actul administrativ favorabil prin care să prelungească termenul de valabilitate a autorizațiilor de construire și amplasare a publicității exterioare indicate în anexa la cererea din 01 decembrie 2020, este întemeiată și urmează a fi admisă. Or, prin decizia/comunicatul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/2555 din 10 iulie 2020, s-a comunicat Publicației Periodice „Aquarelle” SRL, că autorizațiile de construire și amplasare a

publicității exterioare eliberate de Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, se prelungesc după caz, până la 31 decembrie 2020 (f.d. administrativ 124). Însă, ulterior prin răspunsul Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/7450 din 07 decembrie 2020, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL a fost informată că, autorizațiile de construire și amplasare a publicității exterioare după expirarea termenului de valabilitate nu vor fi prelunghite. Iar despre acest fapt Direcția a informat prin demersul nr. 06.28/557i din 27 noiembrie 2020. Totodată, menționându-se că, autorizațiile de construire și amplasare a publicității exterioare care au fost prelunghite în baza prevederilor dispoziției viceprimarului mun. Chișinău nr. 312-d din 27 iunie 2020 despre operarea de modificări în dispoziția viceprimarului nr. 133-d/2020 „Cu privire la instituirea Grupului de lucru în vederea elaborării proiectelor de Regulamente privind organizarea și desfășurarea activității de publicitate, reclamă și afișaj în or. Chișinău”, pot fi ridicate de la Direcția Generală Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare (f.d.25).

Instanța de apel a apreciat ca declarativ și argumentul reclamantei/intimate precum că, autoritatea publică pârâtă, a emis deciziile contestate, fără a realiza audieri pe marginea faptelor date, fapt care, suplimentar, denotă existența unui viciu de procedură, or, odată cu expedierea deciziilor/comunicatelor Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 06.08/577i din 27 noiembrie 2020 și nr. 21/7450 din 07 decembrie 2020 cu privire la refuzul prelungirii autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare, precum și deciziile Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare nr. 21/93 din 18 ianuarie 2021 și nr. 21/93 din 20 ianuarie 2021 emise la soluționarea cererii prealabile, Direcția generală transport public și căi de comunicație a informat reclamanta/intimata despre refuzul/imposibilitatea prelungirii autorizației de construire și amplasare a publicității exterioare.

La 20 martie 2023, prin intermediul poștei electronice, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, a depus recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 07 iulie 2023, a prezentat motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de menținere a hotărârii instanței de fond (f.d. 155-157, 159-173).

În motivarea recursului, suplimentar celor indicate în cererea de chemare în judecată, recurentul a notat că instanța de apel nu și-a motivat soluția sa cu referire la argumentele ce țin de neprelungire a autorizațiilor.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la

data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursul declarat de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat de către Curtea de Apel Chișinău la data de 22 februarie 2023, dar a fost notificat reprezentantului recurentului la data de 28 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 153).

La 20 martie 2023, prin intermediul poștei electronice, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, a depus recurs împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 155-157).

Alineatul (2) al art. 245 alin. (1) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii recursului), prevedea că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că copia deciziei motivate a instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurentului la data de 08 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 158).

La 07 iulie 2023, Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, a depus recurs motivat împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 159-173).

Astfel, recursul depus de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, împotriva deciziei din 22 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Conform art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a) - f).

Din analiza prevederilor citate, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, depus până la data de 01 septembrie 2023, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate la art. 246 alin. (2) din Codul administrativ ci urmează să

însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii.

În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ, în vigoare la data depunerii recursului. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Publicația Periodică „Aquarelle” SRL, reprezentată de avocatul Grosu Adrian, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

judecători

Mariana Ursachi

Ion Malanciuc